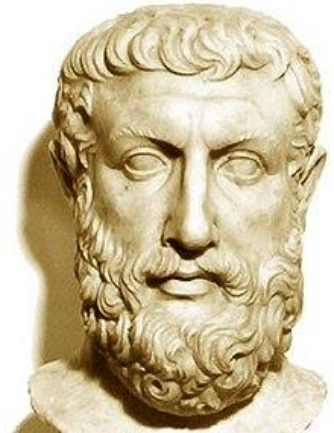

Parmènides d'Elea, filòsof i astrònom

(570-475 aC, Elea)

Parmènides d'Elea va ser un dels filòsofs més importants de l'antiga Grècia i era el principal representant de l'escola eleàtica o d'Elea (colònia grega del sud d'Itàlia). Va viure del 570 aC. al 475 aC. aproximadament.

Amb ell van néixer un nombre impressionant de conceptes filosòfics que perduraran a través de la història. Sostenia que els fenòmens de la natura només són aparents. Mantenia també que la realitat, l'Ésser veritable, no és coneguda pels sentits, sinó que només es poden trobar en la raó. Se'l reconeix com el fundador de la metafísica.

La seva única obra que ha arribat fins a nosaltres és Sobre la natura, on aboga per l'existència de l'Ésser absolut, la no existència del qual resultava inconcebible, però la naturalesa del qual també era inconcebible, ja que l'Ésser absolut està dissociat de tota limitació sota la qual pensa l'Ésser humà.

També es va preocupar per qüestions cosmològiques y astronòmiques, como era comú en els científics del seu temps. Afirmava que el cosmos era limitat i esfèric, i que la Terra també ho era. Va adoptar un punt de vista geocentrista.

Es conserva un fragment seu que afirma que la llum de la Lluna no és pròpia, sinó que reflecteix la del Sol.

Parmènides, igual que molts presocràtics, sostenia que la Terra, la Lluna, el Sol i la Via Làctia no són eterns, sinó que es va originar en algun moment.